

First food and second food

אוכל ראשון ואוכל שני -

Overview

The גמרא cites a משנה that if one ate food which was a ראשון לטומאה or a שני לטומאה,¹ he disqualifies² the תרומה which he touches. תוספות explains the need for the משנה to mention both a ראשון and a שני לטומאה.

אי תנן אוכל ראשון לחוד לא הוה ידעינן מיניה אוכל שני -

If the משנה would only teach that one who eats a ראשון לטומאה is תרומה, we would not have known from this that it applies to one who eats an אוכל שני, therefore it is necessary to mention שני אוכל as well -

ואי תנא אוכל שני הוה אמינא דאוכל ראשון נמי טמויי³ מטמא:

And if the משנה would teach only אוכל שני, I would have thought that if one eats an אוכל ראשון he is even מטמא the תרומה, so it can be מטמא others. Therefore it also mentions אוכל ראשון that one who eat it is only פוסל the תרומה, but not מטמא it.

Summary

It was necessary to mention both אוכל ראשון and אוכל שני.

Thinking it over

1. Why was it necessary for תוספות to explain why the משנה mentions אוכל שני; the answer is quite obvious?!
2. According to the (second) צריכותא of תוס', what would be the ruling if one ate an אב הטומאה (אב (נבילה), would he be מטמא תרומה (since the משנה does not mention אב (הטומאה), or just be פוסל the תרומה?⁴

¹ Anything which touches an אב הטומאה (like a שרץ), including food, becomes a ראשון לטומאה; food which touches a שני לטומאה (a person who touched a שרץ) becomes a שני לטומאה

² This means that the תרומה becomes פסול; it cannot be eaten and must be burnt. However this תרומה cannot be מטמא other תרומה.

³ The term פסול means that the item (תרומה) is unfit but it cannot transmit טומאה elsewhere; the term טמא means that not only is it disqualified but it can also be מטמא others. See 'Thinking it over' # 1.

⁴ See האביב חדש.